

בית המשפט העליון

בע"מ 7305/20

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: פלונית

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת (השופטים ש' אטרש, ע' טאהא ו- ת' נסים-ש')
בעמ"ש 39318-02-20 מיום 7.9.2020

בשם המבקש: עו"ד יניב סברדליק

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופטים ש' אטרש, ע' טאהא ו- ת' נסים-ש') מיום 7.9.2020 בעמ"ש 39318-02-20, במסגרתו התקבל ערעור המשיבה על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בנצרת (השופט א' זגורי) שקיבל באופן חלקי תביעת לשון הרע שהגיש המבקש נגד המשיבה.

בית המשפט המחוזי קבע כי "בית משפט קמא נתפס לכלל טעות בקביעתו כי יש בתלונתה של המערערת מיום 10.7.2014 משום לשון הרע", וזאת ממספר טעמים, ובכללם: העובדה שהמבקש לא פירט בכתב תביעתו את המילים שבאותה תלונה במשטרה אשר מהווים לטענתו לשון הרע; העובדה שבניגוד לקביעתו של בית המשפט לענייני משפחה, המערערת לא אמרה בתלונתה כי המשיב היכה אותה או כי באירוע בעקבותיו הגיעה למשטרה נגרמו לה סימני חבלה; וההתרשמות כי המשיבה האמינה בדברים שסיפרה למשטרה בעת שהגישה את התלונה, תוך ש"אין אנו מייחסים כל חשיבות לאישור המשטרה שהכתיר את תלונתה של המערערת [המשיבה] כתלונה בגין

עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים", שהרי עניין זה אינו באחריותה.

2. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה החלטתי, בתוקף סמכותי לפי סעיף 407א לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, כי יש לדחות את הבקשה. הקביעות בפסק דינו של בית המשפט המחוזי אינן מעוררות כל שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים ומתן רשות ערעור אינו דרוש כדי למנוע עיוות דין. נהפוך הוא, התרשמתי כי הקביעות בפסק הדין מהוות יישום של הדין - יישום שבעטיו נמנע עיוות דין.

המבקש יישא בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך של 3,000 ש"ח.

ניתנה היום, ט' בכסלו התשפ"א (25.11.2020).

שׁוֹפֵט